

Ester

¹ Stalo se pak za času krále Asvera, (to jest ten Asverus, jenž kraloval od Indie až k Mouřenínské zemi nad sto dvadcíti a sedmi krajinami), ² Že toho času, když seděl král Asverus na stoličce království svého, jenž byla v Susan, městě královském, ³ Léta třetího kralování svého, učinil u sebe hody všecněm knížatům svým a služebníkům svým, nejznamenitějším Perským a Médským, hejtmanům a vladařům nad krajinami, ⁴ Ukazuje bohatství, slávu království svého a čest, i ozdobu důstojnosti své za mnoho dnů, totiž za sto a osmdesáte dnů. ⁵ (A když se vyplnili dnové ti, učinil král všemu lidu, což ho koli bylo v Susan městě královském, od největšího až do nejmenšího, hody za sedm dní na paláci v zahradě při domě královském.) ⁶ Též čalouny bílé, zelené a z postavce modrého, zavěšené na provázcích kmentových a šarlatových u kroužků stříbrných, na sloupích mramorových, lůžka zlatá a stříbrná na podlaze porfyretové a mramorové, pariové a socharetové. ⁷ Nápoj pak dávali v nádobách zlatých, a to v nádobách jiných a jiných, i vína královského v hojnosti, jakž slušelo na krále. ⁸ Ale ku pití, podlé nařízení, žádný nenutil. Nebo tak poručil král všecněm správcům domu svého, aby činili podlé vůle jednoho každého. ⁹ Také i královna Vasti učinila hody ženám v domě královském krále Asvera. ¹⁰ Dne pak sedmého, když se podveselil král vínem, rozkázal Mehumanovi, Biztovi, Charbonovi, Bigtovi a Abagtovi, Zetarovi a Karkasovi, sedmi komorníkům, kteříž sloužili před obličejem krále Asvera, ¹¹ Aby přivedli Vasti královnu před obličej krále v koruně královské, aby okázal národům i knížatům krásu její; nebo velmi

krásná byla. ¹² Ale odepřela královna Vasti přijíti k rozkazu královskému, skrze ty komorníky vzkázanému. Pročež král rozhněval se velmi a rozpálil se hněvem sám v sobě. ¹³ I řekl král mudrcům znajícím časy, (nebo tak každé věci podával král na všechny zběhlé v právích a soudech), ¹⁴ A nejbližšímu sebe Charsenovi, Setarovi, Admatovi, Tarsisovi, Meresovi, Marsenovi, Memuchanovi, sedmi vývodám Perským a Médským, jenž vídali tvář královskou, a sedali první po králi: ¹⁵ Co se má podlé práva státi s královnou Vasti, proto že nevyplnila rozkazu krále Asvera, stalého skrze komorníky? ¹⁶ Tedy řekl Memuchan před králem i knížaty: Ne proti samému králi zavinila královna Vasti, ale proti všechněm knížatům, a proti všechněm národům všech krajin Asvera krále. ¹⁷ Nebo když se donese to, co učinila královna, všech žen, zlehčí sobě muže své a řeknou: An král Asverus rozkázal přivésti královnu Vasti před obličej svůj, a však nepřišla. ¹⁸ Nýbrž ještě tohoto dne budou to mluvit kněžny Perské a Médské, (kteréž slyšely, co učinila královna), všechněm knížatům královským, i naplodí se hojně pýchy a zpoury. ¹⁹ Jestliže se tedy králi za dobré vidí, nechť se stane výpověď královská od obličje jeho, a nechť jest vepsána mezi práva Perská a Médská, kteráž by nemohla změněna býti, že nechťela přijíti Vasti před obličej krále Asvera, pročež království její dá král jiné, lepší nežli ona. ²⁰ Tak když uslyší výpověď královskou, kterouž vyhlásiti dá po všem království svém, jakkoli veliké jest, všechny ženy v poctivosti míti budou manžely své, od největšího až do nejmenšího. ²¹ I líbila se ta rada králi i knížatům, a učinil král podlé rady Memuchanovy. ²² A rozeslal listy do všech krajin královských, do jedné každé krajiny písmem jejím, a do každého národu jazykem jeho, aby každý muž byl pánem domu svého. Což oznámil každý hejtman lidu

jazykem jeho.

2

¹ Ty věci když se zběhly, a když se upokojila prchlivost krále Asvera, zpomenul na Vasti a na to, což byla učinila, též i na to, jaká se výpověď stala proti ní. ² I řekli mládenci královští, služebníci jeho: Nechť hledají králi mladice, panen krásných. ³ A nechť zřídí král úředníky ve všech krajinách království svého, kteříž by shromáždili všechny mladice, panny krásné, do Susan města královského, do domu ženského, pod stráž Hegai komorníka královského, strážce žen, a ať jim vydává okrasy jejich. ⁴ A mladice, kteráž by se zalíbila králi, aby kralovala místo Vasti. I líbila se ta věc králi, a učinil tak. ⁵ Byl pak jeden Žid v Susan, měšťě královském, jménem Mardocheus syn Jairův, syna Simei, syna Cis, z pokolení Beniamin. ⁶ A ten byl přestěhován z Jeruzaléma s přestěhovanými, kteříž přestěhováni byli s Jekoniášem králem Judským, kteréhož přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský. ⁷ Ten choval Hadassu, jinak Esteru, dceru strýce svého, proto že neměla otce ani matky. A děvče ta byla pěkné postavy a krásné tváři, kterouž po smrti otce a matky její vzal sobě Mardocheus za dceru. ⁸ Stalo se tedy, když vyšlo slovo královské a rozkaz jeho, a když shromáždováno bylo panen mnoho do Susan, města královského, pod stráž Hegai, že i Ester vzata byla do domu královského pod stráž Hegai, strážného nad ženami. ⁹ I líbila se jemu ta mladice, a našla milost u něho. Pročež i hned dal jí okrasu její a díl její, a sedm panen způsobných z domu královského; k tomu opatření její i jejích panen proměnil v lepší v domě ženském. ¹⁰ Neoznámila pak Ester lidu svého, ani rodiny své; nebo přikázal jí byl Mardocheus, aby nepravila. ¹¹ Ale Mardocheus každého dne chodíval

před síní domu ženského, aby zvěděl, jak se má Ester, a co se s ní děje. ¹² Když pak přišel jistý čas jedné každé panny, aby vešla před krále Asvera, když se vyplnilo při ní podle práva žen, za dvanácte měsíců, (nebo za tolik dnů ozdobovaly se, šest měsíců olejem mirrovým, a šest měsíců věcmi vonnými a ozdobami ženskými), ¹³ A tak přicházela panna před krále. Cožkoli řekla, dávalo se jí, aby s tím šla z domu žen až k domu královskému. ¹⁴ U večer vcházela k králi, a ráno zase odcházela do druhého domu ženského, pod stráž Saasgazy, komorníka královského, strážce ženin. Nepřicházela více k králi, ale jestliže se líbila králi, povolána bývala ze jména. ¹⁵ Tedy když přišel čas jistý Estery, dcery Abichaile, strýce Mardocheova, kterouž byl vzal sobě za dceru, aby vešla k králi, nežádala ničeho, než což řekl Hegai komorník královský, strážce žen. I líbila se Ester všechněm, kteříž ji viděli. ¹⁶ A tak vzata jest Ester k králi Asverovi do domu jeho královského, měsíce desátého, (jenž jest měsíc Tebet), léta sedmého kralování jeho. ¹⁷ I zamiloval král Ester nade všechny jiné ženy, a nalezla milost a lásku u něho nade všechny panny, tak že vstavil korunu královskou na hlavu její, a učinil ji královnou místo Vasti. ¹⁸ K tomu také učinil král hody veliké všechněm knížatům svým a služebníkům svým, totiž hody Estery, a dal odpočinutí krajinám, a daroval je tak, jakž slušelo na krále. ¹⁹ A když podruhé shromažďovány byly panny, a Mardocheus seděl u brány královské, ²⁰ Ester pak neoznámila byla rodiny své a národu svého, jakž jí byl přikázal Mardocheus; nebo rozkázání Mardocheovo Ester činila, jako i když chována byla u něho: ²¹ V těch dnech, (když Mardocheus sedal u brány královské), rozhněval se Bigtan a Teres, dva komorníci královští z strážných prahu, a smýšleli o to, aby vztáhli ruce na krále Asvera. ²² Ěehož dověděv

se Mardocheus, oznámil to Ester královně, Ester pak oznámila králi jménem Mardocheovým. ²³ A když bylo toho vyhledáváno, našlo se tak. I oběšeni jsou ti oba na šibenici, a zapsáno jest to do kronik před králem.

3

¹ Po těch věcech zvelebil král Asverus Aman syna Hammedatova Agagského, a vyvýšil ho, tak že vyzdvihl stolicí jeho nade všechna jiná knížata, kteříž byli při něm. ² A všickni služebníci královští, kteříž vcházeli do brány královské, klaněli se a padali před Amanem; nebo tak přikázal o něm král. Ale Mardocheus se neklaněl, ani padal. ³ Protož řekli služebníci královští, kteříž byli v bráně královské, Mardocheovi: Proč přestupuješ přikázání královské? ⁴ I stalo se, když o to s ním mluvivali každého dne, a neposlechl jich, že to oznámili Amanovi, aby viděli, bude-li stálý v svých slovích Mardocheus; nebo oznámil jim, že jest Žid. ⁵ Vida pak Aman, že se Mardocheus neklaní, ani padá před ním, naplněn jest Aman prchlivostí. ⁶ Ale za malou věc sobě položil, vztáhnouti ruku na Mardochea samého, (nebo byli oznámili jemu, z kterého by lidu byl Mardocheus). Protož smýšlel Aman, aby zahubil národ Mardocheův, totiž všechny Židy, kteříž byli ve všem království Asverovu. ⁷ Takž měsíce prvního, totiž měsíce Nisan, léta dvanáctého kralování Asverova, rozkázal uvrci pur, totiž los, před sebou ode dne ke dni, a od měsíce až do měsíce dvanáctého, jenž jest měsíc Adar. ⁸ Nebo byl řekl Aman králi Asverovi: Jest lid jakýsi rozptýlený a roztroušený mezi lidem ve všech krajinách království tvého, jejichž práva rozdílná jsou ode všech národů, práv pak královských neostříhají. Protož králi není užitečné, nechati jich. ⁹ Jestliže se králi za dobré vidí, nechť se napíše, aby je zahladili, a já deset tisíc centnéřů

stříbra odvážím do rukou představeným té práci, aby je vnesli do komory královské. ¹⁰ Tedy král sňav prsten svůj s ruky své, dal jej Amanovi synu Hammedatovu Agagskému, nepříteli Židovskému. ¹¹ A řekl král Amanovi: Stříbro to daruji tobě i lid ten, abys naložil s ním, jakť se koli líbí. ¹² Protož povoláni jsou písaři královští téhož měsíce prvního třináctého dne, a psáno jest všecko tak, jakž přikázal Aman, k knížatům královským i vývodám, kteříž byli v jedné každé krajině, i hejtmanům jednoho každého národu, každé krajině vedlé písma jejího, a každému národu vedlé jazyku jeho; jménem krále Asvera psáno, a zapečetěno prstenem královským. ¹³ I jsou poslání listové po poslích do všech krajin královských, aby hubili, mordovali a vyhladili všechny Židy, od mladého až do starce, děti i ženy, jednoho dne, totiž třináctého, měsíce dvanáctého, (jenž jest měsíc Adar), a loupeže jejich aby rozbitovali. ¹⁴ Summa toho psání byla: Aby vyhlášeno bylo v jedné každé krajině a oznámeno všechněm národům, aby hotovi byli ke dni tomu. ¹⁵ Tedy vyjeli poslové stěží s poručením královským, a vyhlášeno jest to v Susan, městě královském. Král pak a Aman seděli, kvasíce, ale měšťané Susan zkormouceni byli.

4

¹ Mardocheus pak zvěděv všecko to, což se bylo stalo, roztrhl roucho své, a vzal na sebe žíní a popel, a jda po městě, křičel křikem velikým a žalostným. ² A přišel až před bránu královskou; nebo žádný neměl vcházeti do brány královské v oděvu žíněném. ³ V každé také krajině i místě, kamžkoli slovo královské a výpověd jeho došla, kvílení veliké bylo od Židů, a půst, pláč i úpění, a žíní s popelem podestřeli sobě mnozí. ⁴ Pročež přišedše děvečky Estery a komorníci její, oznámili jí

to. I zarmoutila se královna velmi, a poslala šaty, aby oblékli Mardochea, a aby vzali žíni jeho od něho. Ale on jich nepřijal. ⁵ Tedy zavolavši Ester Hatacha, jednoho z komorníků královských, kteréhož jí byl dal za služebníka, poručila mu o Mardocheovi, aby přezvěděl, co a proč by to bylo. ⁶ Takž vyšel Hatach k Mardocheovi na ulici města, kteráž jest před branou královskou. ⁷ I oznámil jemu Mardocheus všecko, co se mu přihodilo, i o té summě peněz, kterouž připověděl Aman dáti do komory královské proti Židům, k vyhlazení jich. ⁸ K tomu i připsal psané výpovědi, kteráž vyhlášena byla v Susan, aby zhubeni byli, dal jemu, aby ukázal Ester a oznámil jí, a aby jí rozkázal jíti k králi, a milosti hledati u něho, a prositi před tváří jeho za lid svůj. ⁹ Tedy přišel Hatach, a oznámil Ester slova Mardocheova. ¹⁰ I řekla Ester Hatachovi, a poručila mu oznámiti Mardocheovi: ¹¹ Všickni služebníci královští i lid krajin královských vědí, že kterýž by koli muž neb žena všel před krále do síně vnitřní, nejsa povolán, jedno právo o něm jest, aby hrdlo propadl, kromě toho, k komuž by král vztáhl berlu zlatou, že živ zůstane. Já pak nebyla jsem povolána, abych vešla k králi již třidceti dnů. ¹² Ale když oznámili Mardocheovi slova Estery, ¹³ Řekl Mardocheus, aby zase oznámeno bylo Esteře: Nemysl sobě, abys zachována býti mohla v domě královském ze všech Židů. ¹⁴ Nebo jestliže se umlčíš v tento čas, oddechnutí a vysvobození Židům přijde odjinud, ty pak a dům otce tvého zahynete. A kdo ví, ne pro tento-lis čas přišla k tomu království? ¹⁵ I řekla Ester, aby zase oznámili Mardocheovi: ¹⁶ Jdi a shromažď všechny Židy, což jest jich v Susan, a pošťte se za mne, a nejezte ani píte za tři dni, v noci ani ve dne. Já podobně, i panny mé postiti se budou, a teprv vejdu k králi, což však neobyčejné jest, a jestližet

zahynu, nechť zahynu. ¹⁷ Tedy šel Mardocheus, a učinil všecko tak, jakž mu poručila Ester.

5

¹ Stalo se potom dne třetího, oblékši se Ester v roucho královské, postavila se v síni vnitřní domu královského, naproti pokoji královskému. Král pak seděl na stoličce své královské, v pokoji královském naproti dveřím domu. ² Stalo se, pravím, když uzřel král Ester královnu, ona stojí v síni, že milostí jsa k ní nakloněn, vztáhl král k Ester berlu zlatou, kterouž držel v ruce své. Tedy přistoupivši Ester, dotkla se konce berly. ³ I řekl jí král: Co jest tobě, královno Ester? A jaká jest prosba tvá? Až do polovice království dáno bude tobě. ⁴ Odpověděla Ester: Jestliže se králi za dobré vidí, nechať přijde král s Amanem dnes na hody, kteréž jsem jemu připravila. ⁵ I řekl král: Zavolejte rychle Amana, ať naplní žádost Estery. A tak přišel král s Amanem na hody, kteréž byla připravila Ester. ⁶ Potom řekl král k Ester, napiv se vína. Jaká jest žádost tvá? A budeť dáno. Aneb jaká jest prosba tvá? Bys pak žádala až do polovice království, staneť se. ⁷ I odpověděla Ester: Žádost má a prosba má jest: ⁸ Nalezla-li jsem milost u krále, a jestliže se králi za dobré vidí povolití žádosti mé, a naplniti prosbu mou, aby ještě přišel král i Aman na hody, kteréž jim připravím, a zítra učiním podlé slova královského. ⁹ A tak vyšel Aman dne toho, vesel jsa a dobré mysli. Ale když viděl Aman Mardochea v bráně královské, že ani nepovstal, ani se nehnul před ním, naplněn jest Aman hněvem proti Mardocheovi. ¹⁰ A však zdržel se Aman, až přišel do domu svého, a poslav, povolal přátel svých a Zeres ženy své. ¹¹ I vypravoval jim Aman o slávě bohatství svého, i o množství synů svých, i o všem, čímž ho zvelebil král, a jak ho vyvýšil nad

knížata i služebníky královské. ¹² A doložil Aman: Nadto nepozvala Ester královna s králem na hody, kteréž byla připravila jen mne, a ještě i k zejtrí pozván jsem od ní s králem. ¹³ Ale všechno to nic mi neprospívá, pokudžkoli vídám Mardochea, toho Žida, sedati u brány královské. ¹⁴ Řekla jemu Zeres žena jeho, i všickni přátelé jeho: Nechť udělají šibenici zvýši padesáti loket, a ráno rci králi, aby na ní oběsili Mardochea, a vejdi s králem na hody vesele. I líbila se ta rada Amanovi, a rozkázal postavit šibenici.

6

¹ Té noci král nemoha spáti, rozkázal přinést knihy pamětné, kroniky, kteréž čteny byly před králem. ² I našli zapsáno, že pověděl Mardocheus na Bigtana a Teresa, dva komorníky královské z těch, jenž ostržíhali prahu, že ukládali vztáhnouti ruku na krále Asvera. ³ Tedy řekl král: Ěm jest poctěn, neb jak zveleben Mardocheus za to? Odpověděli služebníci královští, dvořané jeho: Není jemu nic dáno. ⁴ I řekl král: Kdo jest v síni? (Aman pak byl přišel do síně domu královského zevnitřní, mluvit s králem, aby oběšen byl Mardocheus na šibenici, kterouž jemu připravil.) ⁵ Odpověděli králi služebníci jeho: Aj, Aman stojí v síni. Řekl král: Nechť vejde sem. ⁶ Takž všel Aman. Jemuž řekl král: Co sluší učiniti muži tomu, kteréhož by chtěl král ctíti? (Aman řekl sám v sobě: Kohož by jiného chtěl král více ctíti, nežli mne?) ⁷ Odpověděl Aman králi: Muži tomu, jehož král ctíti chce, ⁸ Ať přinesou roucho královské, do kteréhož se král obléčí, a přivedou koně, na kterémž jezdí král, a vstaví korunu královskou na hlavu jeho. ⁹ A dadouce roucho to i koně toho v ruku některého z nejznamenitějších knížat královských, ať oblekou muže toho, jehož král chce ctíti, a ať jej vodí na koni po ulici města, a volají před ním: Tak se má

státí muži tomu, jehož král ctíti chce. ¹⁰ Tedy řekl král Amanovi: Pospěš, vezmi to roucho a koně, jakž jsi řekl, a učiň to Mardocheovi Židu, kterýž sedí v bráně královské. Nepomíjejž ničeho ze všeho toho, což jsi mluvil. ¹¹ Protož vzav Aman roucho i koně, oblékl Mardochea, a vedl jej na koni po ulici města, volaje před ním: Tak se má státí muži tomu, jehož král ctíti chce. ¹² Potom navrátil se Mardocheus k bráně královské. Aman pak rychle pospíšil do domu svého, smuten jsa, s zakrytou hlavou. ¹³ I vypravoval Aman Zeres ženě své a všechněm přátelům svým všecko, což se mu přihodilo. I řekli jemu mudrci jeho i Zeres žena jeho: Poněvadž z národu Židovského jest Mardocheus, před jehož obličejem počal jsi klesati, neodoláš jemu, ale jistě padneš před obličejem jeho. ¹⁴ A když oni ještě mluvili s ním, komorníci královští přišli, a rychle vzali Amanu na hody, kteréž připravila Ester.

7

¹ A tak přišel král i Aman, aby hodovali s Ester královnou. ² I řekl král k Ester opět druhého dne, napiv se vína: Jaká jest žádost tvá, Ester královno? A budeť dáno. Aneb jaká jest prosba tvá? Až do polovice království staněť se. ³ Tedy odpověděla Ester královna a řekla: Jestliže jsem našla milost před očima tvýma, ó králi, a jestliže se králi za dobré vidí, nechť mi jest darován život můj k mé žádosti, a národu mému k prosbě mé. ⁴ Nebo prodáni jsme, já i národ můj, abychom zbiti, pomordováni a vyhlazeni byli, ješto kdybychom za služebníky a děvky prodáni byli, mlčela bych, ač by i tak ten nepřítel nijakž nemohl nahraditi králi té škody. ⁵ Opět odpovídaje král Asverus, řekl Ester královně: I kdož jest to ten, a kde jest ten, jehož srdce tak jest naduté, aby to činil? ⁶ I řekla Ester: Muž protivník a nepřítel nejhorší jest Aman tento.

Takž Aman zhrozil se před oblíčejem krále a královny. ⁷ Tedy král vstal v prchlivosti své od pití vína, a vyšel na zahradu při paláci. Aman pak pozůstal tu, aby prosil za život svůj Estery královny; nebo viděl, že jest o něm zle uloženo od krále. ⁸ Potom král navrátil se z zahrady palácu do domu, kdež pil víno, a Aman padl na lůžko, na kterémž seděla Ester. I řekl král: Což ještě násilí učiniti chce královně u mne v domě? A hned jakž slovo to vyšlo z úst krále, tvář Amanovu zakryli. ⁹ Mezi tím řekl Charbona, jeden z komorníků, před králem: Aj, ještě šibenice, kterouž připravil Aman Mardocheovi, kterýž mluvil králi k dobrému, stojí při domě Amanově, zvýší padesáti loket. I řekl král: Oběstež ho na ní. ¹⁰ Tedy oběsili Amana na té šibenici, kterouž byl připravil Mardocheovi. A tak prchlivost královská ukojila se.

8

¹ Téhož dne dal král Asverus Ester královně dům Amana nepřitele Židovského, a Mardocheus přišel před krále, (nebo oznámila Ester, co by jí on byl). ² Kdežto král sňav prsten svůj, kterýž vzal od Amana, dal jej Mardocheovi. Ester pak ustanovila Mardochea nad domem Amanovým. ³ Potom ještě Ester mluvila před králem, padši k nohám jeho, a s pláčem pokorně ho prosila, aby zrušil nešlechternost Amana Agagského a jeho úklady, kteréž smyslíl proti Židům. ⁴ (Tedy vztáhl král k Esterě berlu zlatou, a Ester vs-tavši, postavila se před králem.) ⁵ A řekla: Jestliže se králi za dobré vidí, a nalezla-li jsem milost před tváří jeho, a jestliže se ta věc králi slušná býti vidí, a já jsem-li příjemná před očima jeho: nechť jest psáno, aby byli zrušeni listové ti, a tak úkladové Amana syna Hammedatova Agagského, kteréž rozepsal, aby vyhladili Židy, což jest jich ve všech krajinách královských. ⁶ Nebo jak bych se mohla dívati

na to zlé, kteréž by potkalo lid můj? A jak bych mohla hleděti na zhoubu rodiny své? ⁷ I řekl král Asverus Ester královně a Mardocheovi Židu: Ej, dům Amanův dal jsem Esteře, jeho pak oběsili na šibenici, proto že vztáhnouti chtěl ruku svou na Židy. ⁸ Vy tedy pište Židům, jakž se vám za dobré zdá, jménem královským, a zapečeteť prstenem královským. (Nebo což se píše jménem krále, a zapečetí prstenem královským, nemůže zpátkem jíti.) ⁹ Takž svolali písaře královské v ten čas měsíce třetího, jenž jest měsíc Siban, dvacátého třetího dne téhož měsíce, a psáno jest všechno tak, jakž přikázal Mardocheus, k Židům a knížatům, i vývodám a hejtmanům krajin, kteréž jsou od Indie až do země Mouřenínské, sto dvadeci sedm krajin, do každé krajiny písmem jejím, každému národu jazykem jeho, též i Židům písmem jejich a jazykem jejich. ¹⁰ A když napsal jménem krále Asvera a zapečetil prstenem královským, rozeslal listy po poslích, kteříž jezdívali na koních rychlých a mezcích mladých: ¹¹ Že jest povolil král Židům, kteřížby v kterémkoli městě byli, aby shromáždíce se, zastávali života svého, a aby hubili, mordovali a plénili všechna vojska národu i krajiny, útok činících na ně, na děti jejich i ženy jejich, a kořisti jejich aby rozbitovali. ¹² Jednoho a téhož dne ve všech krajinách krále Asvera, totiž třináctého, měsíce dvanáctého, jenž jest měsíc Adar. ¹³ Summa toho psaní: Aby vyhlášeno bylo v jedné každé krajině, a oznámeno všechněm národům, aby Židé byli hotovi ke dni tomu ku pomstě nad nepřátely svými. ¹⁴ Tedy poslové, kteříž jezdívali na koních prudkých a na mezcích, vyjeli snažným a rychlým během s poručěním královským, a vyhlášeno jest to v Susan, městě královském. ¹⁵ Mardocheus pak vycházel od obličej královského v rouše královském z postavce modrého a

bílého, v koruně zlaté veliké a v plášti kmentovém a šarlatovém, a město Susan plésalo a veselilo se. ¹⁶ Nebo Židům vzešlo světlo a radost, i veselé a sláva. ¹⁷ Ano i v každé krajině i v každém městě, na kteréžkoli místo poručení královské a výpověď jeho došla, veselé a radost měli Židé, hody a dobrou vůli, a mnozí z národů jiných přistupovali k Židům; nebo připadl na ně strach Židovský.

9

¹ Potom dvanáctého měsíce, (jenž jest měsíc Adar), třináctého dne téhož měsíce, když přišel čas poručení královského a výpovědi jeho, aby se vyplnila, v ten den, v kterýž se nadáli nepřátelé Židovští, že budou panovati nad nimi, stalo se na odpor, že panovali Židé nad těmi, kteříž je v nenávisti měli. ² Nebo se byli shromáždili Židé v městech svých, po všech krajinách krále Asvera, aby vztáhli ruku na ty, kteříž hledali jejich zlého. A žádný před nimi neostál, nebo připadl strach jejich na všechny národy. ³ A všickni hejtmané krajin, i knížata a vývodové, i správcové díla královského v poctivosti měli Židy; nebo strach Mardocheův na ně připadl. ⁴ Byl zajisté Mardocheus veliký v domě královském, a rozcházela se pověst o něm po všech krajinách; nebo muž ten Mardocheus vždy více rostl. ⁵ A tak zbili Židé všechny nepřátely své, mečem hubíce, mordující a vyhlazující je, a nakládající s těmi, kteříž je v nenávisti měli, podle libosti své. ⁶ Ano i v Susan městě královském zmordovali Židé a vyhladili pět set mužů. ⁷ A Parsandata, Dalfona i Aspata, ⁸ A Porata, Adalia i Aridata, ⁹ I Parimasta, Arisai i Aridai a Vajezata, ¹⁰ Deset synů Amana syna Hammedatova, nepřítelé Židovského, zmordovali. Ale k loupeži nevztáhli ruky své. ¹¹ Dne toho, když se donesl krále počet zmordovaných

v Susan městě královském, ¹² Řekl král Esterě královně: V Susan městě královském zmrdovali Židé a vyhladili pět set mužů, a deset synů Amanových. Co pak učinili v jiných krajinách královských? Již tedy jaká jest žádost tvá? A dánoť bude. Aneb která prosba tvá ještě? A staněť se. ¹³ Odpověděla Ester: jestliže se králi za dobré vidí, nechť jest dopuštěno ještě zítra Židům, kteříž jsou v Susan, učiniti podlé výpovědi dnešní, a deset synů Amanových zvěšeti na šibenici. ¹⁴ I přikázal král, aby se tak stalo. Tedy vyhlášena jest výpověď v Susan, a tak deset synů Amanových zvěšeli. ¹⁵ A shromáždivše se Židé, kteříž byli v Susan, také i čtrnáctého dne měsíce Adar, zmrdovali v Susan tři sta mužů. Ale k loupeži nevztáhli ruky své. ¹⁶ Jiní také Židé, kteříž byli v krajinách královských, shromáždivše se, a zastávajíce života svého, tak odpočinuli od nepřátel svých. Zmrdovali pak těch, jenž je v nenávisti měli, sedmdesáte pět tisíc. Ale k loupeži nevztáhli ruky své. ¹⁷ Stalo se to dne třináctého měsíce Adar. I odpočinuli čtrnáctého dne téhož měsíce, a učinili sobě v ten den hody a veselé. ¹⁸ Ale Židé, kteříž byli v Susan, shromáždili se třináctého dne téhož měsíce a též čtrnáctého, a odpočinuli patnáctého, a učinili sobě na ten den hody a veselé. ¹⁹ Protož Židé, kteříž bydlí ve vseh a v městechkách nehrazených, světi den čtrnáctý měsíce Adar, majíce veselé, hody a dobrou vůli, a posílajíce částky pokrmů jedni druhým. ²⁰ Nebo rozepsal Mardocheus ty věci, a rozeslal listy ke všem Židům, kteříž byli ve všech krajinách krále Asvera, blízkým i dalekým, ²¹ Ustavuje jim, aby slavili den čtrnáctý měsíce Adar, a den patnáctý téhož měsíce každého roku, ²² Podlé dnů těch, v nichž odpočinuli Židé od nepřátel svých, a měsíce toho, kterýž se jim obrátil z zámutku v radost, a z kvílení v dobrou

vůli, aby ty dni slavili, hodujíce a veselíce se, a posílajíce částky pokrmů jeden druhému, i dary chudým. ²³ I přijali to všickni Židé, že budou činiti to, což začali, a což jim psal Mardocheus: ²⁴ Jak Aman syn Hammedatův Agagský, protivník všech Židů, ukládal o Židech, aby je vyhubil a uvrhl pur, totiž los, k setření a zahlázení jejich. ²⁵ Ale jak ona vešla před oblíčež krále, poručil král v listech, aby obráceni byli úkladové jeho nešlechetní, kteréž vymyslel proti Židům, na hlavu jeho, a aby ho oběsili i syny jeho na šibenici. ²⁶ I nazvali ty dny Purim, totiž losů, od jména toho pur. A tak z příčiny všech slov listu toho, a což viděli při tom, i což přišlo k nim, ²⁷ Ustavili a přijali Židé na sebe i na símě své, i na všechny připojené k sobě, aby to nepominulo, že budou slaviti ty dva dni podle vypsání jejich, a podle určitého času jejich každého roku. ²⁸ A že ti dnové budou pamětní a slavní v každém věku, rodině, krajině a městě; k tomu, že ti dnové Purim nepominou z prostředku Židů, a památka jejich nepřestane u potomků jejich. ²⁹ Psala také Ester královna, dcera Abichailova, i Mardocheus Žid pro větší upevnění psání z strany dnů Purim po druhé. ³⁰ A on rozeslal to psání ke všem Židům, do sta dvadcíti sedmi krajin království Asverova, vzkazuje jim pozdravení, ³¹ Aby tuze drželi dny ty Purim v určité časy jich, jakž je nařídil jim Mardocheus Žid a Ester královna, a jakž to přijali na sebe a na símě své, na paměť postů a křiku jejich. ³² A tak výpověď Estery potvrdila ustanovení dnů Purim, což zapsáno jest v knize této.

10

¹ Potom uložil král Asverus daň na zemi i na ostrovy mořské. ² Všickni pak činové síly jeho a moci jeho, i vypsání důstojnosti Mardocheovy, kterouž ho zvelebil

král, to vše zapsáno jest v knize o králích Médských a Perských. ³ Nebo Mardocheus Žid byl druhý po králi Asverovi, a veliký u Židů, i vzácný u všeho množství bratří svých, pečuje o dobré lidu svého, a způsobuje pokoj všemu semeni svému.

Bible Kralická 1613

The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 29 Jan 2022 from source files dated 29 Jan 2022

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900